

— Какъ изглежда това момче, та той е съвсемъ младъ?

— Красавецъ, едва седемнадесетгодишенъ. А има вече двегодишенъ синъ и е осигурилъ престола си.

Анри разбра, че кардиналтътъ ще говори за нѣкоя важна поръчка на папата и побърза да отдалечи още за малко съдобносниа разговоръ.

— Дали тази работа въ Алемания ще доведе до брань на западъ?

— Изглежда. Ала не по-рано отъ идущата пролѣтъ. Сега Фридрихъ и Филипъ Августъ се мъчатъ да привлѣкатъ къмъ себе си датския кралъ. Щѣхъ да забравя най-любопитното нѣщо, което се случи напоследъкъ! Филипъ Августъ и Ингебургъ се сдобриха най-сетне!

Кардиналтътъ се изсмѣ като и отсѣчено.

Анри подскочи.

— Невѣроятнo!

— И все пакъ чудото стана. Но нали датскиятъ кралъ Валдемаръ трѣбваше да се привлѣче противъ Англия. И веднага бедната Ингебургъ стана желана и любима съпруга. Кралътъ я прибра съ най-голъми почести отъ Етанъ, където вече 17 години тя живѣеше като затворница. Освенъ това, той иска да премахне всѣко недоволство у народа си противъ престола, въ тежкитѣ часове, които го чакатъ. Защото следъ кратката брань, която той има съ англичанитѣ и Фландрия миналия месецъ, разбра се, че борбата ще продължи и то за животъ и смъртъ. Англичанитѣ му изгориха всичкитѣ кораби. А Фландрия все още не се отрича отъ васалството си къмъ Англия. Всичката вълна, която се изработва на острова, се преработва въ Фландърскитѣ тъкачници, а отъ тамъ се разпраща изъ цѣлия свѣтъ. Но ти ги знаешъ по-добре отъ менъ фландърскитѣ работи!

— Чудни и невѣроятни събития станаха тази година. Ала това, което ми се стори най-необикновено, бѣ отричането на английския кралъ отъ земитѣ му, които предаде въ власть на папския престолъ, за да ги получи обратно отъ папата като феодръ, ставайки неговъ васалъ! И тъй Иоанъ остана кралъ безъ земя!